

بررسی نقش سیاست‌های کارآفرینی بر نیت، تمایل، رفتار و تصمیم به کارآفرینی (مورد مطالعه دانشجویان ارشد و دکتری دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه رازی)

* مهتاب مرتضایی * مهدی حسین پور *** سعید بخشی
* دانشجوی دکتری کارآفرینی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.
m.mortezaei@stu.razi.ac.ir
** استادیار گروه مدیریت و کارآفرینی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.
m.hosseinpour@razi.ac.ir
*** دانشجوی دکتری کارآفرینی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.
s.bakhshi@razi.ac.ir
تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۳/۱۰ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۱/۲۹

چکیده

کارآفرینی یک ابزار توسعه پایدار است و از کاهش فقر و بیکاری حمایت می‌کند. هدف این پژوهش بررسی نقش سیاست‌های کارآفرینی نیت، تمایل، رفتار و تصمیم به کارآفرینی است. این پژوهش از لحاظ روش از نوع تحقیقات کمی محسوب می‌شود و از نظر هدف، کاربردی و از حیث نحوه گردآوری داده‌ها، جزء پژوهش‌های توصیفی-پیمایشی است. جامعه آماری دانشجویان مقطع ارشد و دکتری دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه رازی کرمانشاه به تعداد (ارشد ۳۸۵ و دکتری ۱۰۳) بوده و براساس کرجسی و مورگان (۱۹۷۰)، ۲۱۴ نفر در مرحله اول به روش نمونه‌گیری طبقه‌ای با اختصاص متناسب برای هر طبقه و در مرحله دوم در هر مقطع به صورت تصادفی ساده انتخاب شده‌اند و پرسش‌نامه بین دانشجویان توزیع شده است. به منظور گردآوری داده‌ها، از پرسشنامه استاندارد ۳۲ سؤالی در زمینه متغیرهای اصلی با استفاده از مقیاس طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت استفاده شده، روایی (محتوا و سازه) و پایایی کل (آلفای کرونباخ ۰/۹۶۹) آنها تأیید شده و نتایج آزمون کولوگراف اسمیرنوف (k-s)، سطح معنی‌داری هر یک از متغیرها بزرگ‌تر از ۰/۰۵ به دست آمده است. همچنین نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد بارهای عاملی برای گویه‌ها بزرگ‌تر از ۰/۶۰ بوده و در سطح احتمال ۹۵ درصد معنی‌دار هستند. در نهایت جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آمار استنباطی از مدل معادلات ساختاری به وسیله نرم افزارهای Spss23 و Amos23 استفاده شده است. داده‌های تحقیق با روش مدل‌یابی معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار آموس تحلیل شده‌اند. نتایج نشان دهنده تأثیر معنادار و مثبت سیاست‌های کارآفرینی بر فرایند کارآفرینی است.

واژه‌های کلیدی: سیاست کارآفرینی، نیت، تمایل، رفتار و تصمیم به کارآفرینی، دانشگاه رازی.

نوع مقاله: پژوهشی

۱- مقدمه

کارآفرینی در واقع به عنوان کانون سیاست عمومی دولت فراهم کردن محیط مساعد برای ظهور کارآفرینی دارد. خط
ایجاد شده است و اجرای صحیح کارآفرینی نقش ویژه‌ای در
مشی اجرای سیاست پیوندی میان تدوین سیاست مورد

نویسنده عهده‌دار مکاتبات: مهدی حسین پور M.hosseinpour@razi.ac.ir

اقتصادی ملی مداخله دولت شامل بودجه، مقررات، فناوری اطلاعات، شبکه کارآفرینی بازار محور شرایط تقاضا، تامین‌کنندگان و رقابت کشور در هر منطقه (فرعی یا روستا) را هدایت می‌کند برای استفاده از منابع و دانش موجود محلی برای توسعه و بازاریابی منحصر بفرد محصولاتی مانند صادرات صنایع دستی یا کیفیت، دولت ارائه اولیه پشتیبانی، مثل تامین مالی از طریق وام کم‌بهره و آموزش برای علاقمندان در شرکت در برنامه فقط آینده‌ترین تولید کنندگان که توسط آن مورد قضاوت قرار می‌گیرند. کیفیت و پتانسیل صادرات محصولات برای دریافت پشتیبانی کامل انتخاب شدند از جمله تبلیغ و توزیع، اجرای موفقیت آمیز سیاست کارآفرین دانشگاه کارآفرینی نمونه بازاری است (دووتا و سوپل، ۲۰۲۱). که وظیفه راه‌اندازی کسب و کارهای جدید را برعهده می‌گیرند دانشگاه‌ها می‌توانند نقش موثری در بهره‌برداری مولد از منابع ملی داشته باشند و تصویری از منابع عمومی را پیش‌بینی کرد و در توسعه کشور نقش موثری دارد در واقع وظیفه دانشگاه‌ها تربیت نیروی‌های فعال و سرمایه‌گذاری روی آنها است کارآفرین‌ها از طریق ایجاد کسب و کارهای جدید می‌تواند بهره‌برداری مولد از سرمایه انسانی و مالی کسب کند.

با افزایش تعداد مدارس در مقاطع مختلف تحصیلی نشان داده شده است که به طور منظم یا حرفه‌ای، ارائه دوره‌های کارآفرینی علاوه بر این، تعداد کارآفرینان تحصیل کرده نیز حدود ۵۰ درصد افزایش یافته است. این نشان‌دهنده تغییر جهت‌گیری نسل جوان از کار برای افراد یا شرکت‌های دیگر به یک‌گرایی به سمت خوداشتغالی است با توجه به گزارش انجام کسب و کار مجموعه‌ای از گزارش‌های سالانه که در سال ۲۰۲۲ انجام گرفته ایران در بین ۱۳۲ کشور ایران در جایگاه ۵۳ است که نشان از پیشرفت چشمگیر کارآفرینان است دولت می‌تواند با اجرای زیرساخت‌ها مناسب و بکارگیری سیاست‌های کارآفرینانه باعث ارتقاء جایگاه کشور شود بنا بر این مهم است که سیاست کارآفرینی را بررسی کنیم و اجرای آن بسیار ارزشمند و قابل توجه است.

از اوایل قرن بیست و یکم، جهان توجه بیشتری به توسعه پایدار کرده است و بنگاه‌های تجاری و کارآفرینان نقش مهمی در توسعه پایدار ایفا می‌کنند (پیتزی و همکاران،

انتظار است نتایج این سیاست فرایندی است برای اعمال محصولات خط مشی و انجام ضروری تلاش برای رسیدن به نتایج مطلوب موفقیت اجرای سیاست‌های کارآفرینی با افزایش نشان داده می‌شود از جمله اجرایی موفقیت آمیز سیاست‌های کارآفرینی در دانشگاه‌ها تعداد استارت آپ‌ها و افزایش مشاغل و همچنین کاهش تعداد فقر است (الوانی و همکاران، ۱۳۹۹). اجرای موفقیت‌آمیز سیاست‌های کارآفرینی را می‌توان در کشورهای توسعه‌یافته مشاهده کرد. با تمرکز بر جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی طیف محدودی از کارآفرینان نوپا با پتانسیل بالا که عمدتاً کسب و کار را در آن اداره می‌کنند پتانسیل صادراتی تولید و خدمات تجاری بین‌المللی نیز می‌توان اجرا کرد. برنامه توسعه سازمانی در واقع از سال ۱۹۷۸ با هدف قرار دادن مدیران، متخصصان دانشگاه کارآفرینی برای راه‌اندازی کسب و کار یا رشد بالا پتانسیل کارآفرینان کمک‌های دولتی زیادی از نظر وام دریافت می‌کنند. با توجه به اینکه در سال‌های اخیر دولت کمک‌های مادی زیادی به کارآفرینان کرده است که این امر نشان‌دهنده توسعه سیاست‌های کارآفرینی دولت برای رشد بخش‌های فناوری پیشرفته اهمیت فزاینده‌ای پیدا کرده است با توجه به وجود دانشگاه‌های کارآفرینی در کشور و افزایش تعداد نیروی کار و مشاغل مختلف منجر به افزایش هزینه مصرف‌کنندگان شده است (داوری و همکاران، ۱۴۰۱). دولت سیاست کارآفرینی را با استفاده از دانشگاه‌های کارآفرینی اجرا می‌کند که برای تقویت فعالیت‌های کارآفرینان بسیار مفید است در عصر حاضر با توجه به مشکلات اقتصادی دولت یکسری اصلاحات اقتصادی را برای بهبود اقتصادی خود آغاز کرد در واقع سیاست‌های کارآفرینی بخشی از آن اصلاحات سیاستی به نام Thaksinomics شناخته می‌شد که برای پیشرفت کشور با کمک تعامل صنعت و دانشگاه‌های کارآفرینی ایجاد شده است. دانشگاه کارآفرینی از مدلی استفاده می‌کند که متکی بر دیدگاه مبتنی بر منابع، جهت‌گیری کارآفرینی و ادبیات مرتبط به کارآفرینی تحت هدایت دولت این مدل نقش فعالی در پیشرفت کشور دارد (احمد و همکاران، ۲۰۲۰).

بازار محور فعالیت‌های کارآفرینانه سبب افزایش موفقیت کارآفرینان می‌شود و در مجموع به نتیجه می‌رسد. رشد

۲۰۲۰؛ ولوا، ۲۰۲۰). از منظر کاهش فقر و بیکاری، کارآفرینی به ابزار مهمی برای توسعه پایدار از طریق کمک به افزایش اشتغال و ارتقای رشد اقتصادی تبدیل شده است (اوربانو و همکاران، ۲۰۲۰). کارآفرینی رشد اقتصادی را تقویت می‌کند و بستر اقتصادی مناسبی را برای یک ملت فراهم می‌کند و به عنوان ابزاری برای رشد اقتصادی، تحرک اجتماعی و ایجاد شغل در کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته است. به همین دلیل است که دولت‌ها گسترش کارآفرینی را در دستور کار خود قرار داده‌اند و آن را به عنوان کانون توجه سیاست‌گذاران و مجریان سیاست در سیاست‌گذاری عمومی ایجاد کرده‌اند (فالینگ و همکاران ۲۰۱۹؛ کاپانو و گالاتنی، ۲۰۱۸). سیاست‌های نهادی و هنجارهای اجتماعی به شدت بر فرایند کارآفرینی تأثیر می‌گذارد در حال حاضر پژوهش‌ها اهمیت اجرای سیاست‌های کارآفرینی را برای توسعه و ثبات کارآفرینان در مراحل اولیه نشان می‌دهد ایجاد شغل مبتنی بر کارآفرینی را تحت تأثیر ساختار/سیاست نهادی رسمی و غیر رسمی توسط دولت در نظر می‌گیرند و همچنین سیاست کارآفرینی چارچوبی را برای رشد اقتصاد بر پایه فعالیت‌های کارآفرینانه فراهم می‌کند سیاست کارآفرینی که توسط دولت مطرح می‌شود نیز نقش مهمی در تأثیرگذاری بر کارآفرینی دارد از جمله تأمین مالی و مالیاتی، مکان‌های کارآفرینی، و سایر مشوق‌ها و سیاست‌های حمایت (گوئل و کاری، ۲۰۲۱). سیاست کارآفرینی یک اقدام سیاستی برای بهبود تمایل کارآفرینی، تحریک رفتار کارآفرینی و حفظ سطح متعادلی از فعالیت‌های کارآفرینی است در توسعه کارآفرینی، سیاست دولت به منظور ایجاد محیط و زیرساخت‌هایی که از کارآفرینی حمایت می‌کند تأثیر زیادی دارد. هلر و استفنسون (۲۰۱۵). استدلال می‌کنند که سیاست‌های منجر به کارآفرینی با نتایج اقتصادی مرتبط است. سیاست کارآفرینی اقدامات سیاستی است که برای تحریک کارآفرینی با هدف مرحله قبل از شروع، راه‌اندازی و اوایل پس از شروع فرایند کارآفرینی انجام می‌شود (میرزنتی، سیماتوپانگ و لارسو ۲۰۱۵).

سیاست‌ها در حوزه‌هایی مانند فرصت، سرمایه، توانایی، مشوق‌ها و انگیزه‌ها در گروه‌های هدف مختلف ممکن است

برای تقویت فعالیت کارآفرینی اجرا شوند (نیلسن ۲۰۱۶). ون ثابت کرد که دولت می‌تواند کارآفرینی دانشجویان را ارتقاء دهد و میزان موفقیت کارآفرینی آنها را از طریق ایجاد سیستم سیاست کارآفرینی دانشجویان ارتقاء دهد (ون، ۲۰۱۸). دانشجویان دانشگاه‌ها نیروی محرک کارآفرینی و نوآوری انبوه هستند، دانشجویان باید حداکثر پنج سال پس از فارغ‌التحصیلی به نوآوری و کارآفرینی مرتبط با رشته تحصیلی خود بپردازند. و فرصت‌های راه‌اندازی کسب و کارهای جدید را پیدا کنند. تمایل به کارآفرینی فارغ‌التحصیلان دانشگاهی به دلیل عدم قطعیت و ماهیت پرخطر نوآوری و رفتارهای کارآفرینی، عموماً در حال حاضر زیاد نیست. اکثر آنها به جای این‌که به فعالیت‌های کارآفرینی بپردازند، ادامه تحصیل یا شغل دولتی را انتخاب می‌کنند. دانشگاه‌ها به عنوان منبع اصلی نوآوری و کارآفرینی نقش مهمی در تحریک تمایل به کارآفرینی فارغ‌التحصیلان دانشگاهی دارند. استان کرمانشاه در حال حاضر دارای نرخ بالای بیکاری جوانان حدود ۲۹ درصد است. که منجر به فقر، رکود اقتصادی در استان می‌شود. بیکاری جوانان به ویژه در میان فارغ‌التحصیلان دانشگاهی بالا است. و کارآفرینی به عنوان یک راه جایگزین برای ایجاد اشتغال، توسعه اقتصادی، کاهش فقر و رفاه اجتماعی است. بر اساس برنامه توسعه سازمان ملل متحد و مرکز تحقیقات توسعه بین‌المللی در مورد کارآفرینی دولت ملی و محلی استان کرمانشاه به برنامه کارآفرینی جوانان به عنوان نوش دارویی برای بیکاری، فقر، رکود اقتصادی و.. باید توجه ویژه داشته باشد. در واقع آمار موجود نشان می‌دهد تنها ۱۷ درصد از جوانان استان کرمانشاه کسب و کار خود را راه‌اندازی کرده‌اند. با این حال فارغ‌التحصیلان دانشگاهی علاقمند به کارآفرینی و راه‌اندازی کسب کار خود هستند. عواملی مانند مهارت‌های کم کارآفرینی، سرمایه، دسترسی منابع مالی و زیر ساخت‌ها مانع کارآفرینی جوانان می‌شود. حال این سؤال مطرح می‌شود چه چیزی باعث تمایل و تصمیم به کارآفرینی در دانشجویان دانشگاه رازی می‌شود. پاسخ به چنین سؤالی برای ارتقای برنامه‌ریزی اقتصادی و آماده نمودن نیروی کار تحصیل کرده برای توسعه پایدار استان حیاتی است. اسناد بالادستی نظام جمهوری اسلامی بیان

۲- مبانی نظری و پیشینه پژوهش

واژه کارآفرینی بر گرفته از کلمه فرانسوی *Entrepreneur* به معنای متعهد شدن می‌باشد. در واقع واژه نامه دانشگاهی و بستر کارآفرین کسی است که متعهد می‌شود مخاطره‌های یک فعالیت اقتصادی را سازماندهی، اداره و تقبل کند در تعریفی دیگر کارآفرین را فرد یا افراد صاحب‌کسب و کار بیان می‌کنند که از روش ایجاد یا توسعه فعالیت‌های اقتصادی یا اجتماعی توسط شناسایی و ارزیابی و بهره‌برداری از محصولات خدمات و بازارهای نوین در پی ایجاد ارزش است (علیزاده و شجاعی، ۱۳۹۹). کشورهای جهان اهمیت زیادی به کارآفرینی می‌دهند و توسعه و سیاست‌هایی برای ارتقاء و ترویج آن ارائه کرده‌اند برای پیاده‌سازی یادگیری و فرهنگ کارآفرینی و راه‌اندازی دولت در تلاش است تا با حمایت‌های مادی و معنوی به دانشگاه‌ها را در یادگیری و فرهنگ کارآفرینی و راه‌اندازی کسب و کارها حمایت کنند ایجاد فرهنگ کارآفرینی با اجرای سیاست‌ها که جو را برای کسب و کارهای نوپا بهبود می‌بخشد (وانگ، ۲۰۲۰). هدف کارآفرینی انتقال دانش، مهارت و تجربه به دانشجویان از طریق دوره‌های کارآفرینی، مسابقات کارآفرینی و آموزش‌های دیگر، برای پرورش تفکر نوآورانه و توانایی کارآفرینی است (ملج و همکاران، ۲۰۲۰). دانشگاه‌ها محل مناسبی برای شناسایی فرصت‌ها، توانایی نوآوری و قدرت روانی دانشجویان مایل به موفقیت در کارآفرینی برای شرکت در یک مجموعه تجارب و پرورش توانایی تحلیلی و شهودی است دانشگاه‌ها با آموزش صحیح خود باعث میشوند دانشجویان (افکار ذهنی کارآفرین، شخصیت و غیره...) بهتر بشناسند و سه متغییر آگاهی کارآفرینی، ادراک فرصت‌های کارآفرینی، خودکارآمدی کارآفرینی مهم‌ترین اثر اول، آگاهی کارآفرینی یک نیروی محرکه داخلی قدرتمند برای مشارکت افراد است. فعالیت‌های کارآفرینی دوم، فرصت کارآفرینی ادراک به درک ذهنی افراد بسیار کاربردی است در حال حاضر دانشکده‌ها به ترکیب نظری توجه می‌کنند و آموزش عملی، به طوری که دانشجویان می‌توانند آن را تجربه کنند فرآیند کارآفرینی و کسب دانش کارآفرینی از طریق تمرین شخصی ایجاد شود (هلمن و تیله، ۲۰۱۹).

می‌کند که بیکاری بالای فارغ‌التحصیلان به همراه پیامدهای اجتماعی - اقتصادی آن، همچنان یک چالش بزرگ توسعه و پیشرفت کشور است. که ناشی از فقدان مهارت‌های فنی، تجربه کاری محدود، فقدان مهارت‌های کارآفرینی همراه با فقدان راه‌های برای ارائه مهارت‌های، ایده‌ها و اطلاعات و عدم وجود راهی برای به اشتراک‌گذاری مهارت‌ها و دانش کارآفرینی برای تحریک مقاصد و رفتارهای کارآفرینی است. این پژوهش مبتنی بر نظریه نهادی به عنوان تلاشی است جهت گسترش درک اینکه چگونه سیاست‌های کارآفرینی اتخاذ شده توسط دولت بر ایجاد کسب و کارها توسط فارغ‌التحصیلان تأثیرگذار است. مطالعه در مورد رفتارهای کارآفرینی در بین دانشجویان و فارغ‌التحصیلان به ویژه در دانشگاه رازی اندک است. این پژوهش برای پر کردن شکاف شناسایی شده و کمک به تلاش‌های دولت در جهت ترویج و فعالیت‌های کارآفرینی فردی فرایند از ایده تا عمل، یعنی از قصد به رفتار و تصمیم به کارآفرینی است (کنگ و همکاران، ۲۰۲۰). در بین فارغ‌التحصیلان دانشگاهی است. و مطالعه حاضر با هدف بررسی تسهیل‌کننده‌های فرایند کارآفرینی دانشجویان در چارچوب نظریه نهادی است. که می‌تواند نشان دهد که سیاست‌های کارآفرینی دولت برا کوسیستم کارآفرینی در استان کرمانشاه تأثیرگذار می‌باشد. و ابتکارات سیاسی مختلف می‌تواند تأثیر متفاوتی داشته باشد. مطالعات زیادی برای بررسی تأثیر عناصر محیطی، به عنوان مثال، سیاست‌ها، حمایت اقوام و خانواده و محیط کسب و کار برای ایجاد کسب و کارهای جدید انجام شده است (التینگ، ۲۰۱۲؛ مولینو، ۲۰۱۸). علاوه بر این مطالعات عوامل تأثیرگذار بر ایجاد کسب و کار. مطالعات کلی بسیاری نیز در مورد قصد کارآفرینی، نیا، تمایل و تصمیم به کارآفرینی صورت پذیرفته است (هو سو و همکاران، ۲۰۲۱). با این حال با بررسی به عمل آمده پژوهشی که تأثیر سیاست‌های کارآفرینی دولت بر فرایندهای کارآفرینی از ایده تا عمل کارآفرینی صورت نگرفته و تحقیقات کافی وجود ندارد (یانگ، ۲۰۱۶). این مطالعه سعی دارد با تجزیه و تحلیل داده‌های تجربی، مسیر احتمالی تأثیر سیاست‌های دولت بر فرایند کارآفرینی را بررسی کند.

۲-۲-۲- قصد کارآفرینی

کارآفرینی نوعی رفتار برنامه‌ریزی شده است که با توجه به نظریه روانشناختی رفتار برنامه‌ریزی شده می‌توان آن را با قصد این رفتار پیش‌بینی کرد (یی، ۲۰۱۸). نیت کارآفرینی، نگرش ذهنی کارآفرینان بالقوه است در مورد اینکه آیا می‌خواهند در فعالیت‌های کارآفرینی شرکت کنند یا خیر. مقدم بر کارآفرینی است (ملجد و همکاران، ۲۰۲۰) و شرط لازم برای وقوع کارآفرینی است. هر چه نیت فرد بالاتر باشد، گرایش کارآفرینی آنها به کارآفرینی بالاتر است (کنگ و همکاران، ۲۰۲۰). نیت کارآفرینی تحت تأثیر کارآفرینان فردی و همچنین محیط احتمالی که آنها را احاطه کرده است. ویژگی‌های شخصیتی مانند برون‌گرایی و ثبات عاطفی می‌توانند به‌طور غیرمستقیم از طریق خودکارآمدی کارآفرینانه بر نیت تأثیر بگذارند (می و همکاران، ۲۰۱۷). نگرش نسبت به کارآفرینی (لاو و برزینیک، ۲۰۱۶). نیاز به موفقیت، و تمایل به ریسک‌پذیری (پوپسکو و همکاران، ۲۰۱۶). به‌طور قابل توجهی بر تمایل به کارآفرینی تأثیر می‌گذارد با شناسایی زود هنگام علایق کارآفرینی جوانان و توسعه بیشتر آنها عوامل خارجی مانند آموزش کارآفرینی می‌توانند کارآفرینان بیشتری را پرورش دهند (اسکولار-لامازارس و همکاران، ۲۰۲۰).

یک مطالعه تجربی مالزی نشان می‌دهد که آموزش و تمایل به کارآفرینی با یکدیگر همبستگی مثبت دارند (عبدالله و همکاران، ۲۰۱۴) و یک مطالعه آفریقای جنوبی نشان می‌دهد که آموزش کارآفرینی ارتباط نزدیکی با پیشینیان نیت کارآفرینی دارد (میشل و تندای، ۲۰۱۶). پاکو و همکاران (2015) همچنین پیشنهاد می‌کند که عوامل دیگری به جز تحصیلات بر نیت کارآفرینی تأثیر می‌گذارد. تحقیقات تجربی تحت شرایط مختلف برای تقویت هوش هیجانی دانشجویان از طریق بر نیت کارآفرینی اهمیت زیادی دارد.

قصد کارآفرینی^۱ به عنوان فعالیتی در جهت تصمیم یک فرد برای شروع یک کسب و کار جدید یا مایل به تبدیل شدن به یک کارآفرین در آینده نزدیک بیان می‌شود (انور و

سیاست کارآفرینی از محیط کلان گرفته تا محیط خرد که همگی بر حمایت از فرآیند کارآفرینی تأثیر دارند به طرق مختلف درک می‌شود (مامون و همکاران، ۲۰۱۷). به‌طور کلی، سیاست کارآفرینی به سیاست‌ها یا اقدامات تشویقی و حمایتی مختلفی اشاره دارد که توسط دولت برای حمایت فردی برای شغل و خوداشتغالی انجام می‌شود (زو و چن، ۲۰۱۵). سیاست کارآفرینی متشکل از استراتژی‌های کلان، متوسط و خرد قابل اجرا است که توسط دولت برای ارتقای کارآفرینی اجرا می‌شود (ژائو و لی، ۲۰۱۱). آنها سیاست‌های کارآفرینی را به چهار دسته طبقه‌بندی کردند: کسب و کارهای نوظهور، شرکت‌های کوچک و متوسط، حوزه‌های تخصصی و سیاست‌های کارآفرینی فراگیر (لاند استرم، ۲۰۰۵). به دلیل تفاوت دیدگاه‌های پژوهشی، محققان مختلف طبقه‌بندی‌های متفاوتی از ساختارها و ابعاد سیاست کارآفرینی دارند. کابین سیاست‌های کارآفرینی را شامل پنج حوزه مانند آگاهی از کارآفرینی، مشوق‌های مالیاتی، محیط کارآفرینی، تامین مالی کارآفرینی و آموزش و آموزش کارآفرینی می‌داند. (کین، ۲۰۰۵) دگادت سیاست‌های کارآفرینی را به سه دسته تقسیم می‌کند مانند پلتفرم‌های کارآفرینی، امور مالی و مالیاتی کارآفرینی و سیاست‌های آموزش کارآفرینی (دگادت، ۲۰۰۴) جوک کالینز سیاست‌های کارآفرینی را به سیاست‌هایی تقسیم کرد که ایجاد، رشد و حمایت از کسب و کارهای کوچک را تشویق می‌کند (کالینز، ۲۰۰۳) استبرو سیاست‌های کارآفرینی را به عنوان اقدامات سیاستی اتخاذ شده توسط دولت و دولت برای تشویق کارآفرینی عمومی در نظر گرفت و تحقیقات نشان داده است که سیاست‌های کارآفرینی می‌تواند به‌طور مثبت بر سطح فعالیت کارآفرینی، آگاهی کارآفرینی و تمایل کارآفرینی تأثیر بگذارد (استبر و همکاران، ۲۰۱۲). این مقاله استدلال می‌کند که محتوای سیاست‌های کارآفرینی باید سیاست‌های مالی و مالیاتی کارآفرینی، سیاست‌های آموزش و آموزش کارآفرینی، و سیاست‌های پلتفرم کارآفرینی را پوشش دهد، که یک سیستم کامل سیاست کارآفرینی را برای دانشجویان تشکیل می‌دهد (کیان، ۲۰۰۷).

1. entrepreneurial intention

پیش‌بینی‌کننده ساده رفتار کارآفرینانه، و یک هسته مهم برای درک فرآیند کارآفرینی استفاده می‌کند (کیان، ۲۰۰۷).

۲-۴- رفتار کارآفرینی

برید رفتار کارآفرینی^۲ را رفتار کارآفرینی تعریف می‌کند که پس از پذیرش ایده جدید، فعالیت‌های کارآفرینی خاص مختلفی را به عنوان راهی برای کمک به کارآفرینی انجام می‌دهد. کارتر رفتار کارآفرینی را مجموعه‌ای از فعالیت‌هایی می‌داند که توسط کارآفرینان برای ایجاد یک کسب و کار انجام می‌شود. تحقیقات در مورد عوامل مؤثر بر رفتار کارآفرینی بر دو جنبه متمرکز است: اول، دیدگاه عوامل کارآفرینی، و دوم، دیدگاه محیط کارآفرینی بریس معتقد است که خودکارآمدی کارآفرینی و تمایل کارآفرینی بر رفتار کارآفرینی تأثیر می‌گذارد. کروگر پیشنهاد می‌کند که عواملی مانند ویژگی‌های شخصی کارآفرینان (توانایی ریسک‌پذیری، انگیزه کارآفرینی)، بر رفتار کارآفرینی تأثیر دارند. تیمونز پیشنهاد کرد که محیط کسب و کار، سیاست‌های دولت، محیط‌های اقتصادی و اجتماعی بر تأسیس استارت‌آپ‌ها تأثیر می‌گذارد (منگ و همکاران، ۲۰۲۳).

۲-۵- تصمیم کارآفرینی

تصمیم کارآفرینی به عنوان تصمیم یک فرد برای شروع یک کسب و کار بیان می‌شود. توسعه کارآفرینی برای استارت‌آپ‌های جدید حیاتی است برای راه‌اندازی کسب و کار جدید تصمیم‌گیری عامل حیاتی است تصمیم برای شروع یک کسب و کار آخرین مرحله در رفتار کارآفرینانه یک فرد است و با برنامه‌ها، آمادگی مالی و پرسنلی و ایده‌ها برای آماده شدن برای توسعه مدل کسب و کار شناخته می‌شود. تصمیم برای شروع یک کسب و کار تحت تأثیر قصد کارآفرینی است (لینان و فایول، ۲۰۱۵).

سلیم، ۲۰۱۹). قصد کارآفرینی گاهی آشکار است اما می‌تواند نهفته نیز باشد، قدرت یا ضعف قصد کارآفرینی سرعت یا کندی انتقال به آموزش کارآفرینی را تعیین می‌کند، به ویژه، هر چه قصد کارآفرینی قوی‌تر باشد، زودتر شکل‌گیری یک کسب و کار اتفاق می‌افتد (لینان و فایول، ۲۰۱۵). قصد کارآفرینی مرحله دوم از چهار مرحله کارآفرینی است و تحت تأثیر بسیاری از عوامل داخلی و خارجی اعم از عینی و ذهنی قرار دارد به طور خاص، قصد کارآفرینی تحت تأثیر آموزش است (دناییو و همکاران، ۲۰۱۵؛ رسول و همکاران، ۲۰۱۸).

قصد کارآفرینی در ادبیات به عنوان درگیری روانی کارآفرینان نهفته برای تعهد به خوداشتغالی توصیف شده است (مئولی و همکاران، ۲۰۲۰). در بسیاری از دانشگاه‌ها و دولت‌های محلی، آموزش کارآفرینی به دانش‌آموزان/نوجوانان ارائه می‌شود تا بتوانند توانایی‌های کارآفرینی خود را تولید، بهبود بخشند و حفظ کنند (باربا سانچز و آتی‌نزا-ساهوکیو، ۲۰۱۸). بر این اساس، قصد کارآفرینی پیش‌نیازی برای اقدام کارآفرینی در مراحل اولیه است (پرز-فرناندز و همکاران، ۲۰۲۰) که می‌تواند افراد را برای یادگیری مهارت‌های کارآفرینی انرژی دهد و در نهایت به بازار کار پربار کمک کند (باومن و لوسی، ۲۰۲۱).

۲-۳- تمایل به کارآفرینی

تمایل کارآفرینی^۱ از روانشناسی سرچشمه می‌گیرد و ادغام تحقیقات کارآفرینانه و روانشناختی است تمایل به کارآفرینی را به عنوان یک حالت ذهنی تعریف کرد که می‌تواند کارآفرینان را برای تلاش برای اهداف خود راهنمایی کند و بر رفتار کارآفرینانه تأثیر بگذارد. برخی دیگر از محققان معتقدند که تمایل کارآفرینی پیش‌نیاز اجرای رفتار کارآفرینانه و نگرش ذهنی کارآفرینان در مورد اینکه آیا در فعالیت‌های کارآفرینانه شرکت کنند یا خیر است (زلینت، ۲۰۲۱). این مطالعه از دیدگاه کیان برای تعریف تمایل کارآفرینی به عنوان یک نگرش ذهنی و انتظار کارآفرینان بالقوه در مورد مشارکت در فعالیت‌های کارآفرینانه، یک

2. Entrepreneurship Behavior

1. entrepreneurship willingness

۲-۶- پیشینه پژوهش

دیگ ساکو و همکاران (۲۰۲۳) به بررسی تسهیل‌کننده مقاصد کارآفرینی دانشجویان دوره سوم: بینش برای سیاست ملی کارآفرینی در کشور لسوتو در جنوب آفریقا پرداخته‌اند. یافته‌ها نشان می‌دهد که نگرش‌ها و کنترل رفتاری درک‌شده پیش‌بینی‌کننده‌های مثبت قصد کارآفرینی بودند در حالی که هنجار ذهنی پیش‌بینی‌کننده منفی بود. یافته‌های اصلی نشان می‌دهد که دانشجویان از گروه‌های توسعه مدیریت و بازرگانی، مدیریت بازرگانی، اقتصاد، تغذیه و داروسازی دارای مقاصد کارآفرینی بالاتری هستند و دانشجویان کارشناسی ارشد تصمیمات کارآفرینی بالاتری نسبت به دانشجویان مقطع کارشناسی دارند. سیاست، عمل، و پیامدهای تحقیقاتی از یافته‌ها برای بهبود آموزش کارآفرینی استخراج می‌شوند.

کین و چن (۲۰۲۳) به بررسی نقش سیاست و فرهنگ کارآفرینی در مسیرهای انتقالی از قصد کارآفرینی به ایجاد شغل پرداخته‌اند. یافته‌های مطالعه ما نشان می‌دهد که تغییرات نهادی باید برای کاهش فشار بر صاحبان مشاغل کوچک به جای اقامت در رویکردهای خنثی اندازه، بسیج شوند. علاوه بر این، فرهنگ کارآفرینی مترقی و کین و چن (۲۰۲۳) به بررسی نقش سیاست و فرهنگ کارآفرینی در مسیرهای انتقالی از قصد کارآفرینی به ایجاد شغل پرداخته‌اند. یافته‌های مطالعه ما نشان می‌دهد که تغییرات نهادی باید برای کاهش فشار بر صاحبان مشاغل کوچک به جای اقامت در رویکردهای خنثی اندازه، بسیج شوند. علاوه بر این، فرهنگ کارآفرینی مترقی و مبتنی بر زمینه به عنوان یک محرک حیاتی برای رشد کارآفرینان نهفته و استارت‌آپ‌های در مراحل اولیه عمل می‌کند.

منگ و همکاران (۲۰۲۳) به بررسی تاثیر سیاست کارآفرینی بر رفتار کارآفرینی با نقش میانجی تمایل کارآفرینی زنان پرداخته‌اند. یافته‌ها نشان می‌دهد بین سیاست کارآفرینی، تمایل کارآفرینی و رفتار کارآفرینی فارغ‌التحصیلان دانشگاهی رابطه مثبت معناداری وجود دارد. تمایل کارآفرینی در میانجی‌گری اثر بین سیاست کارآفرینی و رفتار کارآفرینی نقش دارد و تمایل به استفاده از سیاست

کارآفرینی مسیر تأثیر سیاست کارآفرینی را بر تمایل کارآفرینی تعدیل می‌کند.

شاهین و همکاران (۲۰۲۳) پژوهشی را با عنوان نظریه التقاطی کارآفرینی: تجزیه و تحلیل سه سطحی برای توسعه سیاست کارآفرینی در پاکستان انجام داده‌اند. هدف از این مطالعه ارائه دستورالعمل‌هایی برای توسعه سیاست کارآفرینی در پاکستان بود. برای این منظور از نظریه التقاطی کارآفرینی به عنوان چارچوب نظری برای تحلیل مطالعات تحقیقات تجربی و گزارش‌های موجود در سه سطح مختلف استفاده شد. در سطح خرد، نرخ باسوادی پایین مهم‌ترین نیاز برای توسعه کارآفرینی است. فقدان سیستم اقتصادی مبتنی بر دانش به عنوان مرکز مشکل در سطح متوسط شناخته شد. در سطح کلان، هسته اصلی مشکل این است که سیاست‌گذاران باید روحیه کارآفرینی را درک کنند تا سیاست اقتصادی را بر این اساس برنامه‌ریزی کنند. توصیه شد که تلاش شود: ارتقای سطح تحصیلات و گرایش کارآفرینانه مردم. تغییر شکل به نظام اقتصادی دانش محور؛ و کارآفرینی ممکن است به عنوان رکن اصلی سیاست اقتصادی تعیین شود.

لی و وان (۲۰۲۲) در پژوهش خود تحت عنوان نقش شایستگی کارآفرینی، آموزش کارآفرینی، حمایت خانواده و سیاست کارآفرینی در شکل‌گیری قصد کارآفرینی و تصمیم‌گیری کارآفرینانه در ویتنام را مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد شایستگی کارآفرینی، آموزش کارآفرینی و حمایت خانواده تأثیر مثبتی بر قصد کارآفرینی دارد و در نهایت قصد کارآفرینی تأثیر مثبتی بر تصمیم کارآفرینانه دارد.

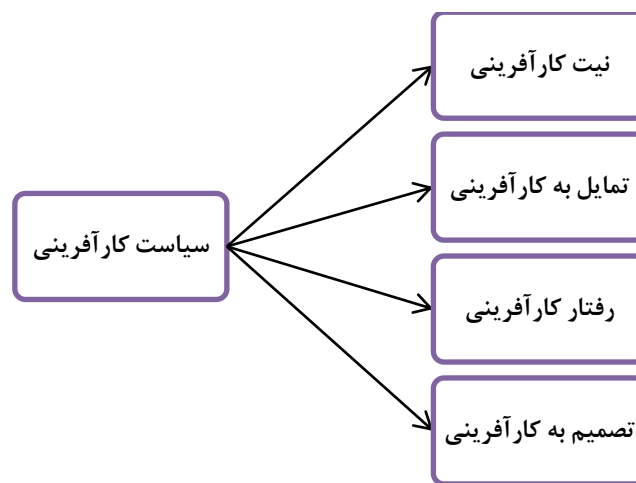
هوانگ و همکاران (۲۰۲۱) در مقاله‌ای به بررسی نقش سیاست کارآفرینی در قصد کارآفرینی دانشجویان دانشگاه: نقش واسطه‌ای عملکرد کارآفرینی و روحیه کارآفرینی پرداخته‌اند. نتایج آزمون نشان می‌دهد که همبستگی مثبت معنی‌داری بین سیاست کارآفرینی، عملکرد کارآفرینانه و روحیه کارآفرینی و قصد کارآفرینی دانشجویان وجود دارد. یافته‌ها نشان می‌دهد که روند سیاست‌گذاری در مورد کارآفرینی هنوز در مالوای در دست بررسی است و توسعه

نشده است. اهداف توسعه کارآفرینی به عنوان اهداف فرعی نسبت به اهداف ملی تلقی می‌شود. تا به امروز، برای بهبود آموزش و آموزش کارآفرینی و توسعه SME (شرکت‌های کوچک متوسط) در محل انجام نشده است و این به سال ۲۰۰۸ در مالای باز می‌گردد. هیچ همکاری و هماهنگی بین نهادهای درگیر در توسعه کارآفرینی در مالای وجود ندارد.

کیخانی و تاش (۱۴۰۱) در تحقیقی با عنوان تاثیر سیاست‌های کارآفرینی دولت بر نوآوری در ایران با در نظر گرفتن نقش میانجی ریسک‌پذیری، به این نتیجه رسیدن که سیاست‌های دولت درباره کارآفرینی در ایران، تأثیر معنادار و مثبتی بر نوآوری داشته است و مؤلفه ریسک‌پذیری نقش میانجی را در رابطه بین سیاست‌های کارآفرینی دولت و نوآوری ایفا کرده است. بنابراین، در شرایط کنونی اقتصادی در ایران، به سیاست‌ها و رفتارهای اجرایی دولت، برای توسعه فعالیت‌های نوآورانه و تقویت شایستگی‌های کارآفرینانه، باید بیش از پیش توجه شود.

۲-۷-مدل پژوهش و فرضیه‌ها

در این پژوهش با توجه به نظریه نهادی و مطالبی که در مبانی نظری و پیشینه پژوهش بیان شده است، الگوی مفهومی پژوهش بیان می‌گردد. مدل پژوهش (شکل ۱) تأثیر سیاست‌های کارآفرینی (متغیر مستقل) بر نیت، تمایل، رفتار و تصمیم به کارآفرینی (متغیرهای وابسته) دانشجویان را نشان می‌دهد.

شکل ۱- مدل مفهومی پژوهش (منبع: نگارنده)

کارآفرینی توسط مقامات اولویت‌بندی نشده است. اهداف توسعه کارآفرینی به عنوان اهداف فرعی نسبت به اهداف ملی تلقی می‌شود. تا به امروز، برای بهبود آموزش و آموزش کارآفرینی و توسعه (شرکت‌های کوچک متوسط) در محل انجام نشده است و این به سال ۲۰۰۸ در مالای باز می‌گردد. هیچ همکاری و هماهنگی بین نهادهای درگیر در توسعه کارآفرینی در مالای وجود ندارد.

دووتا و سوبل (۲۰۲۱) در پژوهشی با عنوان ترس از شکست، کارآفرینی و سیاست اقتصادی بیان داشتند که ترس از شکست، تأثیر منفی قابل توجهی بر انتخاب افراد برای کارآفرین شدن دارد. این اثر در اقتصادهایی با تعداد فرصت‌های کارآفرینی بیشتر، به دلیل وجود جایگزین‌های بیشتر برای ادامه مسیر کارآفرینی در صورت بروز شکست، کاهش می‌یابد. همچنین تعداد فرصت‌های کارآفرینی به طور قابل توجهی با داشتن سیاست‌ها و نهادهای سازگار با سطوح بالاتر آزادی اقتصادی افزایش می‌یابد. بنابراین ترس از شکست زمانی که آزادی اقتصادی بیشتر است، کمتر به فرایند کارآفرینی آسیب می‌زند، زیرا فرصت‌های بیشتری برای کارآفرینان شکست خورده وجود دارد.

ندالا و پلسر (۲۰۲۰) پژوهشی را با عنوان بررسی سیاست‌گذاری کارآفرینی و نتایج اتخاذ شده توسط مؤسسات دولتی درگیر در توسعه کارآفرینی در مالای انجام دادند. یافته‌ها نشان داد که روند سیاست‌گذاری در مورد کارآفرینی هنوز در مالای در دست بررسی است و توسعه کارآفرینی توسط مقامات اولویت‌بندی

گردید و از آن‌ها خواسته شد تا با دقت به سؤالات پاسخ دهند. پرسش‌نامه حاوی ۳۲ سؤال برای سنجش متغیرها با پاسخ‌های بسته در قالب مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت است. به منظور سنجش متغیرهای سیاست کارآفرینی، تمایل به کارآفرینی و رفتار کارآفرینی از پرسشنامه‌های منگ و همکاران (۲۰۲۳) و برای متغیرهای نیت و تصمیم به کارآفرینی از پرسشنامه لی و همکاران (۲۰۲۲) استفاده گردیده است. روایی (محتوا و سازه) و پایایی کل (آلفای کرونباخ ۰/۹۶۹) و پایایی هر عامل مورد سنجش قرار گرفته است. جدول شماره ۲، آلفای کرونباخ، میانگین، انحراف معیار و توزیع نرمال عامل‌ها را نشان می‌دهد. به منظور اطمینان از روایی محتوا، پرسشنامه به تأیید چند تن از اساتید مجرب رسید و همچنین برای تأیید روایی سازه پرسشنامه از تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد که نتایج تحلیل عاملی تأییدی نیز بیانگر صحت روایی پرسشنامه است (بارهای عاملی برای تمامی گزاره‌ها بیشتر از ۰/۶۰ محاسبه شد). در نهایت داده‌های پرسشنامه با استفاده از نرم‌افزار اسپاس^۱ و آموس^۲ تجزیه و تحلیل شد. در این پژوهش برای تجزیه و تحلیل روابط علی از آزمون تحلیل مسیر و برای بررسی برازش کلی مدل تحقیق از مدل‌سازی معادلات ساختاری استفاده شد.

باتوجه به الگوی مفهومی پژوهش و موارد مطرح شده در بالا، فرضیه‌های پژوهش عبارتند از:

فرضیه‌ها:

- ✓ سیاست کارآفرینی بر نیت کارآفرینی دانشجویان تأثیرگذار است
- ✓ سیاست کارآفرینی بر تمایل به کارآفرینی دانشجویان تأثیرگذار است
- ✓ سیاست کارآفرینی بر رفتار کارآفرینی دانشجویان تأثیرگذار است
- ✓ سیاست کارآفرینی بر تصمیم به کارآفرینی دانشجویان تأثیرگذار است

۳- روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از لحاظ روش گردآوری داده‌ها از نوع توصیفی- پیمایشی است. جامعه آماری این پژوهش شامل دانشجویان مقطع ارشد و دکتری دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه رازی کرمانشاه به تعداد (ارشد ۳۸۵ و دکتری ۱۰۳) است. لذا بر اساس جدول کرجسی و مورگان (۱۹۷۰)، حجم نمونه برای انجام این پژوهش ۲۱۴ نفر انتخاب گردیدند. و پرسشنامه بین دانشجویان به صورت نمونه‌گیری طبقه‌ای با اختصاص متناسب برای هر طبقه و در مرحله دوم در هر مقطع به صورت تصادفی ساده توزیع

جدول ۱. شاخص‌های سنجش سازه‌های مدل مفهومی

منبع	شاخص‌ها	متغیر
منگ و همکاران (۲۰۲۳)	تامین مالی و مالیات	سیاست کارآفرینی
	آموزش و ترویج کارآفرینی	
	سیاست‌های زیر ساختی (پلتفرم‌های) کارآفرینی دولت	
لی و همکاران (۲۰۲۲)، مامون و همکاران (۲۰۱۷)، لینان و چن (۲۰۰۹)	نیت کارآفرینی	
منگ و همکاران (۲۰۲۳)	تمایل به کارآفرینی	

منگ و همکاران (۲۰۲۳)

لی و همکاران (۲۰۲۲)، مامون و همکاران (۲۰۱۷)

1. SPSS
2. AMOS

۴- یافته‌های پژوهش

۴-۱- آمار استنباطی

می‌باشد بنابراین می‌توان از آزمون‌های پارمتریک استفاده کرد و همچنین مقدار کرون باخ برای تمامی متغیرها بالای ۰/۷۰ است و این به این معنی است که پرسشنامه دارای پایایی مورد قبول است.

برای بررسی نرمال بودن توزیع متغیرها، از آزمون کولموگروف- اسمیرنوف استفاده شده است. باتوجه به جدول شماره ۲ سطح معنی‌داری تمامی متغیرها بالاتر از ۰/۵

جدول ۲. میانگین، انحراف معیار، پایایی و توزیع نرمال متغیرها

متغیرها	تعداد سؤال	آلفای کرونباخ	میانگین	انحراف معیار	کولموگروف- اسمیرنوف	سطح معنی‌داری	نتیجه نهایی
سیاست کارآفرینی	10	0/946	3/0754	.56211	0/085	.106	توزیع نرمال
نیت کارآفرینی	6	0/896	3/2310	.69851	0/076	.165	توزیع نرمال
تمایل به کارآفرینی	5	0/902	3/3543	.61637	0/073	.213	توزیع نرمال
رفنار کارآفرینی	5	0/905	3/5812	.47560	0/065	.198	توزیع نرمال
تصمیم به کارآفرینی	6	0/870	3/6288	.46999	0/078	.141	توزیع نرمال

۴-۲ بررسی مدل‌های اندازه‌گیری پژوهش

هبستگی بین هر متغیر مشاهده شده (شاخص) و عامل مربوط به آن؛ یعنی مؤلفه پنهان است. جهت بررسی روایی سازه و مدل اندازه‌گیری متغیرها از تحلیل عاملی تأییدی استفاده گردید. ملاحظه می‌شود که بارهای عاملی برای گویه‌ها بزرگ‌تر از ۰/۶۰ بوده و در سطح احتمال ۹۵ درصد معنی‌دار هستند. بنابراین؛ می‌توان گفت متغیرهای آشکار مدل، از برازندگی قابل قبولی برای اندازه‌گیری سازه‌های پنهان برخوردارند؛ به این معنا که متغیرهای آشکار به خوبی می‌توانند متغیرهای پنهان را اندازه‌گیری کنند.

پس از جمع‌آوری اطلاعات برای مشخص کردن اینکه شاخص‌های اندازه‌گیری تا چه اندازه‌ای برای سنجش متغیرهای پنهان قابل قبول هستند؛ باید ابتدا تمام متغیرهای مشاهده که مربوط به متغیرهای پنهان می‌باشند، به طور مجزا مورد آزمون قرار گیرند. در مدلسازی معادلات ساختاری بین دو گروه متغیر پنهان و آشکار تمایز وجود دارد. متغیر پنهان، متغیری است که از چند متغیر آشکار به وجود می‌آید. خروجی‌های جدول (۳) بارهای عاملی گویه‌ها و سطح معنی‌داری را نشان می‌دهد؛ این بارها نشان‌دهنده

جدول ۳. نتایج تحلیل عاملی تأییدی برای گویه‌های پرسش‌نامه

سازه	گویه‌ها	بارهای عاملی	سطح معنی‌داری	نیت	گویه‌ها	بارهای عاملی
سیاست کارآفرینی	1	0/691	***	تمایل به کارآفرینی	17	0/831
	2	0/745	***		18	0/806
	3	0/787	***		19	0/846
	4	0/849	***		20	0/792
	5	0/817	***		21	0/767
آموزش و ترویج						

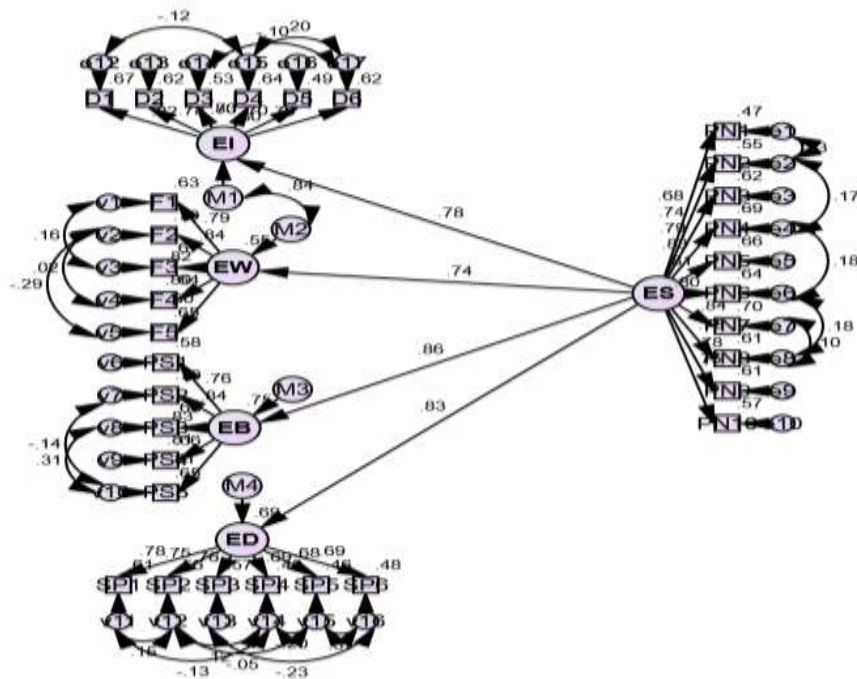
***	0/750	22	رفنار کارآفرینی	***	0/826	6	کارآفرینی
***	0/804	23		***	0/841	7	
***	0/862	24		***	0/794	8	
***	0/799	25		***	0/768	9	
***	0/838	26		***	0/753	10	
***	0/783	27	تصمیم به کارآفرینی		0/777	11	نیت کارآفرینی
***	0/800	28		***	0/788	12	
***	0/731	29		***	0/737	13	
***	0/649	30		***	0/823	14	
***	0/698	31		***	0/681	15	
***	0/700	32		***	0/811	16	

توضیح: *** سطح معناداری کمتر از $p < 0/01$ معنی‌داری است

۳-۴ مدل ساختاری تحقیق

استفاده شد است. خروجی آزمون فرضیه‌های پژوهش در شکل ۲ آورده شده است.

به منظور آزمون فرضیه‌های تحقیق، از مدل یابی معادلات ساختاری با بکارگیری حداکثر درست‌نمایی در نرم‌افزار آموس

شکل ۲. مدل ساختاری تحقیق در حالت تخمین استاندارد

شاخص‌ها قابل پذیرش باشند می‌توان نتیجه گرفت که مدل از برازش قابل قبولی برخوردار است. سطح معنی‌داری آماره χ^2 دو برابر $0/000$ است که باتوجه به ملاک در نظر گرفته شده (بزرگ‌تر از $0/05$) قابل قبول نیست. ولی از آنجایی که سطح معنی‌داری به تعداد نمونه حساس بوده و در نمونه‌های بزرگ‌تر تقریباً همیشه معنادار است؛ برای ارزیابی برازش

برای نتیجه‌گیری در مورد فرضیه‌ها باید مدل ساختاری دارای برازش مناسب باشد. لذا ابتدا برازش مدل مورد بررسی قرار گرفته است. شاخص‌های برازش دارای سه نوع مطلق، تطبیقی و مقتصد هستند که بایستی از هرکدام از انواع شاخص‌هایی را گزارش نمود. اگر حداقل سه مورد از

مدل از شاخص‌های دیگر (جدول ۳) استفاده شده است. مقدار شاخص نسبت کای اسکوتر به درجه آزادی (CMIN/DF) برابر ۱/۷۳۹ است. شاخص برازش تطبیقی (CFI) ۰/۹۳۷، شاخص برازش افزایشی (IFI) ۰/۹۳۸، شاخص برازش توکر-لوئیس (TLI) ۰/۹۲۹، شاخص برازش هنجار شده بنتلر-بونت

مدل از شاخص‌های دیگر (جدول ۳) استفاده شده است. مقدار شاخص نسبت کای اسکوتر به درجه آزادی (CMIN/DF) برابر ۱/۷۳۹ است. شاخص برازش تطبیقی (CFI) ۰/۹۳۷، شاخص برازش افزایشی (IFI) ۰/۹۳۸، شاخص برازش توکر-لوئیس (TLI) ۰/۹۲۹، شاخص برازش هنجار شده بنتلر-بونت

جدول ۴. نتایج آزمون برازش کلی مدل

شاخص برازش	وضعیت در این مدل	وضعیت مطلوب	نتیجه
CMIN	763/321		
DF	439		
P	0/000	<0/05	قابل قبول
CMIN/DF	1/739	<3	قابل قبول
RMSEA	.059	<0/08	قابل قبول
CFI	.937	>0/9	قابل قبول
IFI	.938	>0/9	قابل قبول
TLI	.929	>0/9	قابل قبول
NFI	.862	>0/9	قابل قبول

۴-۴-آزمون فرضیه‌ها

درد. این روابط بین متغیرها از لحاظ آماری معنادار بوده ($P < 0.05$, $CR > 1.64$) و هر چهار فرضیه تأیید شدند.

باتوجه به جدول (۴) ملاحظه می‌شود که سیاست‌های کارآفرینی بر نیت، تمایل، رفتار و تصمیم به کارآفرینی به ترتیب دارای ضرایب استاندارد برابر با ۰/۷۷۶، ۰/۷۴۲، ۰/۸۶۳ و ۰/۸۲۹ بوده و تاثیر مثبت و معنی‌داری بر آنها

جدول ۵. خلاصه نتایج آزمون فرضیه‌های تحقیق

ردیف	فرضیه	ضریب مسیر	نسبت بحرانی	سطح معناداری	نتیجه آزمون
۱	سیاست کارآفرینی بر نیت کارآفرین	.776	9/176	***	پذیرش
۲	سیاست کارآفرینی بر تمایل به کارآفرینی	.742	9/731	***	پذیرش
۳	سیاست کارآفرینی بر رفتار کارآفرینی	.863	9/752	***	پذیرش
۴	سیاست کارآفرینی بر تصمیم‌گیری کارآفرینی	.829	8/206	***	پذیرش

۵-نتیجه‌گیری و پیشنهادات

این مقاله تاثیر سیاست‌های کارآفرینی بر فرایند کارآفرینی از ایده تا عمل و راه‌اندازی کسب و کار در استان کرمانشاه را هدف تحقیق قرار داده. و از روش کمی با استفاده از یک مدل ساختاری (مدل مفهومی) رابطه بین سیاست‌های کارآفرینی و نیت، تمایل، رفتار و تصمیم به کارآفرینی را مورد آزمون قرار گرفت. به علت اثرات مثبتی که سیاست‌های دولت بر کارآفرینی، توسعه اقتصادی، کاهش فقر و بیکاری فارغ‌التحصیلان دانشگاهی در جامعه خواهد داشت. مطالعه سیاست‌های کارآفرینی دولت از موضوعات با اهمیت در زمان حاضر می‌باشد. نتایج بدست آمده از مدل مفهومی پژوهش با اجرای مدل معادلات ساختاری مبین آن است که اجرای سیاست‌های کارآفرینی دولت به طور مستقیم تأثیرات معناداری بر نیت، تمایل، رفتار و تصمیم به کارآفرینی دانشجویان فارغ‌التحصیلان دارد. کارکردهای

این مقاله تاثیر سیاست‌های کارآفرینی بر فرایند کارآفرینی از ایده تا عمل و راه‌اندازی کسب و کار در استان کرمانشاه را هدف تحقیق قرار داده. و از روش کمی با استفاده از یک مدل ساختاری (مدل مفهومی) رابطه بین سیاست‌های کارآفرینی و نیت، تمایل، رفتار و تصمیم به کارآفرینی را مورد آزمون قرار گرفت. به علت اثرات مثبتی که سیاست‌های دولت بر کارآفرینی، توسعه اقتصادی، کاهش فقر و بیکاری فارغ‌التحصیلان دانشگاهی در جامعه خواهد داشت. مطالعه سیاست‌های کارآفرینی دولت از موضوعات با اهمیت در زمان حاضر می‌باشد. نتایج بدست آمده از مدل مفهومی پژوهش با اجرای مدل معادلات ساختاری مبین آن است که اجرای سیاست‌های کارآفرینی دولت به طور مستقیم تأثیرات معناداری بر نیت، تمایل، رفتار و تصمیم به کارآفرینی دانشجویان فارغ‌التحصیلان دارد. کارکردهای

شامل سیاست‌های مالیاتی فراگیر و کاهش بوروکراسی اداری و سیاست‌های دوستدار کارآفرینی است. که نه تنها می‌تواند یک محیط کارآفرینی باثبات و خوش‌آمد را ایجاد کند، بلکه به عنوان یک «گلوله نقره‌ای» عمل می‌کند که بازار کار را تثبیت می‌کند و می‌تواند به مشکلات مربوطه به موضوع بیکاری رسیدگی کند. بنابراین، برای سیاست‌گذاران، کاهش مالیات و ساده‌سازی نهادی برای کارآفرینان برای ایجاد شغل و بهره‌مندی از منافع اقتصادی حیاتی است. علاوه بر این، لفاظی‌های فراگیر (روایت‌های کارآفرینی)، آموزش، و سیاست‌های توانمندسازی می‌توانند پیام‌های روشنی در مورد ارزش واقعی کارآفرینی ارائه دهند.

دانشگاه‌ها باید بر فارغ‌التحصیلان دانشگاهی با معضل کارآفرینی تمرکز کنند، به توسعه مفاهیم کارآفرینی و شیوه‌های کارآفرینی توجه کنند، دانشجویان را برای انباشت سرمایه کارآفرینی و بهبود مهارت‌های کارآفرینی راهنمایی کنند، فضای کارآفرینی را از طریق جلسات تبادل استعداد در کلاس‌های آموزشی شکل دهند، فضای کارآفرینی را در خارج از کلاس‌ها شکل دهند و پروژه‌های بزرگ نمایش میدانی و برپایی نمایشگاه‌ها در مورد کارآفرینی، و به طور فعال یک پلت فرم برای دانشجویان دانشگاه ایجاد کنید تا با جامعه و شرکت‌ها کارآفرینی تبادل و ارتباط برقرار کنند تا منابع شبکه دانشجویان را تقویت کنند. برای فارغ‌التحصیلان دانشگاهی، آنها باید فعالانه در تمرینات و مسابقات کارآفرینی در داخل و خارج از دانشگاه شرکت کنند تا آگاهی نوآوری و کارآفرینی را تحریک کنند و سطح کیفی کلی خود را بهبود بخشند.

اکوسیستم کارآفرینی در منطقه خود (سانچز و مالدونادو، ۲۰۱۹) برای تشکیل یک دایره با فضیلت پایدار از "آموزش - کارآفرینی - توسعه اقتصادی". دولت باید سیاست‌هایی را برای تشویق دانشجویان به راه‌اندازی کسب و کار خود و تشویق توسعه، ایجاد یک محیط کسب و کار منصفانه و سبز، و ارائه سیاست‌هایی برای حمایت قوی از مشارکت دانشجویان در کارآفرینی، مانند ارائه حمایت مالی و بدون بهره طراحی کند. وام برای دانشجویان بدون درآمد ثابت، سرمایه اولیه مانعی است که غلبه بر آن دشوار است. به جای اینکه آنها را در معرض این محیط بازار باز قرار دهیم،

سیاست کارآفرینی از قبیل آموزش و ترویج کارآفرینی در دانشگاه، تأمین مالی و مالیات و همچنین زیرساخت‌ها (پلتفرم‌های) کارفرینی توسط دولت بر فرایند کارآفرینی (از ایده تا عمل) اثرگذار است این پژوهش با پژوهش‌های کین و چن (۲۰۲۳)،

منگ و همکاران (۲۰۲۳) و هوانگ و همکاران (۲۰۲۱) همخوانی دارد. بنابراین سیاست کارآفرینی برای موفقیت کارآفرینی فارغ‌التحصیلان دانشگاهی اهمیت زیادی دارد، دولت باید بر اساس تمایل کارآفرینی و نیازهای کارآفرینی فارغ‌التحصیلان دانشگاهی، مجموعه‌ای از سیاست‌ها و خط مشی‌های مرتبط را از منظر واقعیت و هدایت فعال برای پرورش کارآفرینی فارغ‌التحصیلان دانشگاهی معرفی و بهبود بخشد تا نیازهای کارآفرینی فارغ‌التحصیلان دانشگاهی برآورده شود. ترویج کارآفرینی افزایش آگاهی از کارآفرینی؛ پرورش فرهنگ کارآفرینی حمایت مالی از طریق فعالیت‌هایی متعدد آموزش مانند تلویزیون و برنامه‌های رسانه‌ای مرتبط با کارآفرینی، کنفرانس‌ها و اعطای جوایز برای خلق ایده‌های جدید نمونه‌هایی از ابزار سیاست آموزش کارآفرینی است. همچنین افزایش تاکید بر کارآفرینی در نظام آموزشی سازمانی در برنامه‌های دانشگاه‌ها؛ توسعه منابع آموزشی؛ توسعه حرفه‌ای برای اساتید؛ و تخصیص بودجه قابل توجه جهت ایجاد محیط کارآفرینی در دانشگاه و تامین مالی کارآفرینی برای ایده‌های ارائه شده از طرف دانشجویان و فارغ‌التحصیلان دانشگاهی می‌باشد. برای تحقق نیت کارآفرینی دانشجویان، مهم است که محیط و شرایط مناسب برای افزایش اجرای نیت کارآفرینی جوانان ایجاد شود. از این رو، این مطالعه به دولت و مدیران ارشد استان توصیه می‌کند که فراتر از ترویج و آموزش کارآفرینی به ارائه حمایت‌های مالی و مادی حیاتی و جدی برای راه‌اندازی و حفظ یک کسب و کار، به ویژه در مراحل اولیه راه‌اندازی، رشد. برای تحقق کارآفرینی جوانان در استان کرمانشاه، به یک همکاری قوی و قابل اعتماد دولت، دانشگاه و صنعت نیاز است.

در عمل، این مقاله شواهد نظری و تجربه‌ای را برای طراحی یک سیاست حمایتی مناسب برای مشاغل کوچک و کارآفرینان ارائه می‌کند. یک سیستم حمایتی مناسب که

۴. علیزاده، رحمت، شجاعی، زهرا (۱۳۹۹) بررسی موانع کارآفرینی در دانشگاه آزاد اسلامی و نقش کارآفرینان در

کارآفرینی ساخته شده در این مقاله سه بعدی است. در آینده می‌توانیم ابعاد مختلف را اضافه کنیم و تجزیه و تحلیل دقیق‌تر و عمیق‌تری از سیاست‌های مربوطه در ابعاد چندگانه انجام دهیم تا سیستم‌های خطمشی کشف‌نشده و جنبه‌های بهینه‌سازی آن‌ها را بررسی کنیم. ثانیاً تأثیر اجرای سیاست کارآفرینی به شدت ذهنی و دارای وقفه زمانی مشخص است و در مطالعات بعدی باید از شاخص‌های عینی‌تری استفاده شود. این مطالعه تنها تأثیر سیاست کارآفرینی را بر فرایندهای کارآفرینی مورد مطالعه قرار می‌دهد، اما میزان تطابق انواع سیاست‌های کارآفرینی با راه‌اندازی کسب و کار را تحلیل نمی‌کند. ثالثاً با توجه به اینکه ماهیت اکتشافی این مطالعه و طراحی تحقیق دو متغیره از محدودیت‌های مطالعه هستند، تحقیقات آینده ممکن است این مطالعه را با استفاده از تکنیک‌های آماری قوی‌تر و طرح‌های تحقیقاتی چند متغیره که ساختارهای دیگری مانند شرایط اقتصادی حاکم بر کشورها، و... را در بر می‌گیرد، تکرار کند. و در آخر همچنین، مطالعات کیفی می‌تواند برای غنی‌سازی یافته‌های مطالعات کمی انجام شود، زیرا تجربیات زیست‌شده دانشجویان کارآفرین می‌تواند به چگونگی مقابله دولت با چالش‌های پیش روی استارآپ‌ها و کسب و کارهای ایجاد توسط کارآفرینان در کشور توجه کند.

سیاست‌های مالی مستقیم مفیدتر خواهد بود (لی، ۲۰۱۹؛ وانگ و هوانگ، ۲۰۲۰).

کارآفرینی (دی و همکاران، ۲۰۱۸) به عنوان عامل مهمتر در محیط کارآفرینی، برخی از محققین به طور جداگانه تأثیر سیاست‌های کارآفرینانه بر رفتار کارآفرینانه گروه‌های مختلف کارآفرینی مانند کارگران مهاجر و دانشجویان را مورد بررسی قرار داده و به این نتیجه رسیده‌اند که حمایت‌های مالی ارائه شده توسط دولت مانند سیاست‌های مالی ترجیحی (چین و همکاران، ۲۰۲۰) سیاست‌های وام با آستانه پایین و کانال‌های تامین مالی هموار (اشپیگل، ۲۰۱۶) می‌توانند از رفتار کارآفرینی حمایت کنند. علاوه بر حمایت مالی دولت، مقررات استاندارد دولتی ارائه شده توسط دولت، سیاست‌های خدمات بی‌نقص، آموزش و ترویج و سایر عوامل نیز می‌توانند بر توسعه شرکت‌های کارآفرین تأثیر بگذارند (دی و همکاران، ۲۰۱۸) علاوه بر این، آموزش کارآفرینی ارائه شده توسط کالج‌ها و دانشگاه‌ها می‌تواند تمایلات کارآفرینی را پیش‌بینی کند و رفتارهای کارآفرینانه دانشجویان را بهبود بخشد. سیاست‌های کارآفرینی که توسط دولت در ابعاد مختلف وضع می‌شود، فرصت‌هایی را برای فارغ‌التحصیلان دانشگاهی فراهم می‌کند تا کسب‌وکار خود را راه‌اندازی کنند که در این مطالعه به عنوان عوامل فرصت طبقه‌بندی می‌شوند.

۱-۵- محدودیت‌ها

اول از همه، چارچوب تحلیل ابزارسیاست‌های نوآوری و

منابع

۱. بابایی، هزه‌جان، مجتبی، پیران‌نژاد، علی، خداپناه، بهمن، لاجوردی، سیده ریحانه (۱۳۹۸). راهبردهای توسعه کارآفرینی شهری در بستر اجتماعی شهر تهران، فصلنامه مجلس و راهبرد، سال ۲۶

۲. داوری، علی، باقرصاد، وجیهه، فرخ‌منش، ترانه (۱۴۰۱) توسعه و اعتباریابی الگوی سیاست‌های کارآفرینی، فصلنامه علوم مدیریت ایران، شماره ۶۶ صفحه ۲۰-۱

۳. توسعه اقتصادی و اجتماعی، مجله مطالعات توسعه اجتماعی

۴. کیخای فرزانه، مصطفی، تاش، مهیم (۱۴۰۱) تأثیر سیاست‌های کارآفرینی دولت بر نوآوری در ایران با در نظر گرفتن نقش میانجی ریسک‌پذیری، زیست بوم و نوآوری، ۲ (۱)، ۶۵-۷۴

۵. الوانی، سید مهدی، جوادی، محمد مرتضی، میر قائد، محسن رضایی، موسی‌خانی، مرتضی، عظیمی، پرهام (۱۳۹۹) شناسایی سیاستگذاری جامعه شناختی توسعه کارآفرینی

ایران، سال دوازدهم، شماره دوم،

۴. کیخای فرزانه، مصطفی، تاش، مهیم (۱۴۰۱) تأثیر سیاست‌های کارآفرینی دولت بر نوآوری در ایران با در نظر گرفتن نقش میانجی ریسک‌پذیری، زیست بوم و نوآوری، ۲ (۱)، ۶۵-۷۴

۵. الوانی، سید مهدی، جوادی، محمد مرتضی، میر قائد، محسن رضایی، موسی‌خانی، مرتضی، عظیمی، پرهام (۱۳۹۹) شناسایی سیاستگذاری جامعه شناختی توسعه کارآفرینی

۱. بابایی، هزه‌جان، مجتبی، پیران‌نژاد، علی، خداپناه، بهمن، لاجوردی، سیده ریحانه (۱۳۹۸). راهبردهای توسعه کارآفرینی شهری در بستر اجتماعی شهر تهران، فصلنامه مجلس و راهبرد، سال ۲۶

۲. داوری، علی، باقرصاد، وجیهه، فرخ‌منش، ترانه (۱۴۰۱) توسعه و اعتباریابی الگوی سیاست‌های کارآفرینی، فصلنامه علوم مدیریت ایران، شماره ۶۶ صفحه ۲۰-۱

۳. توسعه اقتصادی و اجتماعی، مجله مطالعات توسعه اجتماعی

13. Barba-Sánchez V, Atienza-Sahuquillo C (2018) Entrepreneurial intention among engineering students: the role of entrepreneurship education. *Eur Res Manag Bus Econ* 24(1):53–61
14. Bauman A, Lucy C (2021) Enhancing entrepreneurial education: *developing competencies for success*. *Int J Manag Educ* 19(1):100293
15. Boldureanu, G., Ionescu, A. M., Bercu, A. -M., Bedrule-Grigoruță, M. V., and Boldureanu, D. (2020). Entrepreneurship education through successful entrepreneurial models in higher education *institutions*. *Sustainability* 12:1267. doi: 10.3390/su12031267
16. Brid, B. (1988). Implementing entrepreneurial ideas: *the case for intention*. *Acad. Manag. Rev.* 13, 442–453. doi: 10.5465/amr.1988.4306970
17. Capano G, Galanti MT. 2018. Policy dynamics and types of agency: From individual to collective patterns of action. *European Policy Analysis* 4(1):23-46. <https://doi.org/10.1002/epa2.1031>
18. Collins, J. Cultural Diversity and Entrepreneurship: Policy Responses to Immigrant Entrepreneurs in Australia. *Entrep. Region. Dev.* 2003, 4, 12–14. [CrossRef]
19. Degadt, J. For a More Effective Entrepreneurship Policy: *Perception and Feedback as Preconditions*. *Entrep. Res. J.* 2004, 5, 8–10.
20. Denanyoh, R., Adjei, K., & Nyemekye, G. E. (2015). Factors That Impact on Entrepreneurial Intention of Tertiary Students in Ghana. *International Journal of Business and Social Research*, 5(3), 19–29.
21. Dick-Sagoe, C., Lee, K. Y., Boakye, A. O., Mpuangnan, K. N., Asare-Nuamah, P., & Dick-Sagoe, A. D. (2023). Facilitators of tertiary students' entrepreneurial intentions: *Insights for Lesotho's national entrepreneurship policy*. *Heliyon*.
- دولتی در ایران، فصلنامه علمی پژوهشی علوم اجتماعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر، دوره ۱۴، شماره پیاپی ۵۱، صص ۲۶-۱.
6. Abdullah, M., Dali, M., Ridzwan, N., Azman, H., and Nilai, B. (2014). “The Relationship Between Entrepreneurship Education and the Entrepreneurial Intention Among University Students in Malaysia” in *International Muamalat and Entrepreneurship Conference*; November 08, 2014. Available at: <https://>
7. Ahmed, T., Chandran, V. G. R., Klobas, J. E., Liñán, F., & Kokkalis, P. (2020). Entrepreneurship education programmes: How learning, inspiration and resources affect intentions for new venture creation in a developing economy. *The International Journal of Management Education*, 18(1), 100327.
8. Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organ. Behav. Hum. Decis. Process.* 50, 179–211. doi: 10.1016/0749-5978(91)90020-T
9. Altinay, L., Madanoglu, M., Daniele, R., & Lashley, C. (2012). The influence of family tradition and psychological traits on entrepreneurial intention. *International Journal of Hospitality Management*, 31(2), 489–499.
10. Anwar, I., & Saleem, I. (2019). Exploring entrepreneurial characteristics among university students: an evidence from India. *Asia Pacific Journal of Innovation and Entrepreneurship*, 13(3), 282–295.
11. Asimakopoulos, G., Hernández, V., and Peña Miguel, J. (2019). Entrepreneurial intention of engineering students: *the role of social norms and entrepreneurial self-efficacy*. *Sustainability* 11:4314. doi: 10.3390/su11164314
12. Astebro, T.; Bazzazian, N.; Braguinsky, S. Startups by Recent University Graduates and Their Faculty: Implications for University Entrepreneurship Policy. *Res. Policy* 2012, 41, 663–677. [CrossRef]

entrepreneurial spirit. *Frontiers in Psychology*, 12, 585698.

30. Hueso, J. A., Jaén, I., & Liñán, F. (2021). From personal values to entrepreneurial intention: a systematic literature review. *International Journal of Entrepreneurial Behaviour and Research*, 27(1), 205–230.

31. Jabotinsky, H. Y., & Cohen, N. (2019). Regulatory policy entrepreneurship and reforms: a comparison of competition and financial regulation. *Journal of public policy*, 40(4), 628-650.

32. Jin, C.H.; Lee, J.Y. The Impact of Entrepreneurship on Managerial Innovation Capacity: The Moderating Effects of Policy Finance and Management Support. *S. Afr. J. Bus. Manag.* 2020, 51, 31–34. [CrossRef]

33. Kayne, J.A.; Altman, J.W. Creating Entrepreneurial Societies: The Role and Challenge for Entrepreneurship Education. *J. Asia. Entrep. Sustain.* 2005, 1, 1–12.

34. Kong, F., Zhao, L., and Tsai, C. -H. (2020). The relationship between entrepreneurial intention and action: the effects of fear of failure and role model. *Front. Psychol.* 11:229. doi: 10.3389/fpsyg.2020.00229

35. Kong, F., Zhao, L., and Tsai, C. -H. (2020). The relationship between entrepreneurial intention and action: the effects of fear of failure and role model. *Front. Psychol.* 11:229. doi: 10.3389/fpsyg.2020.00229

36. Kwapisz A (2020) Minimum wages and nascent entrepreneurship in the US. *BE J Econ Anal Policy*. <https://doi.org/10.1515/bejeap-2018-0140>.

37. Le, Q. H., & Loan, N. T. (2022). Role of entrepreneurial competence, entrepreneurial education, family support and entrepreneurship policy in forming entrepreneurial intention and entrepreneurial decision. *Pakistan Journal of Commerce and Social Sciences (PJCSS)*, 16(1), 204-221.

22. Dutta, N., & Sobel, R. S. (2021). Entrepreneurship, fear of failure, and economic policy. *European Journal of Political Economy*, 66, 101954.

23. Dy, J.; Angela, M.; Martinez, S. Emancipation Through Digital Entrepreneurship? A Critical Realist Analysis. *Org. Int. J. Org. Theor. Soc.* 2018, 25, 585–608.

24. Escolar-Llamazares, M., and Luis-Rico, I., de la Torre-Cruz, T., Herrero, Á., Jiménez, A., Palmero-Cámara, C., and Jiménez-Eguizábal, A. (2019). The socio-educational, psychological and family-related antecedents of entrepreneurial intentions among Spanish youth. *Sustainability*, 11:1252. doi:10.3390/su11051252

25. Faling M, Biesbroek R, Karlsson-Vinkhuyzen S, Termeer K. 2019. Policy entrepreneurship across boundaries: A systematic literature review. *Journal of Public Policy* 39(2):393-422. <https://doi.org/10.1017/S0143814X18000053>

26. Fritsch M, Wyrwich M (2018) Regional knowledge, entrepreneurial culture, and innovative start-ups over time and space—an empirical investigation. *Small Bus Econ* 51(2):337–353

27. Goel S, Karri R (2021) Entrepreneurial aspirations and poverty reduction: the role of institutional context. In: Si S, Ahlstrom D, Jiang W, Cullen J (eds) *Business, entrepreneurship and innovation toward poverty reduction*. Routledge, London, pp 91–111

28. Hellmann, T., and Thiele, V. (2019). Fostering entrepreneurship: *promoting founding or funding?* *Manag. Sci.* 65, 2502–2521. doi: 10.1287/mnsc.2018.3074

29. Huang, Y., An, L., Wang, J., Chen, Y., Wang, S., & Wang, P. (2021). The role of entrepreneurship policy in college students' entrepreneurial intention: the intermediary role of entrepreneurial practice and

46. Meng, D., Shang, Y., Zhang, X., & Li, Y. (2023). Does Entrepreneurship Policy Encourage College Graduates' Entrepreneurship Behavior: *The Intermediary Role Based on Entrepreneurship Willingness. Sustainability*, 15(12), 9492.
47. Meoli A, Fini R, Sobrero M, Wiklund J (2020) How entrepreneurial intentions influence entrepreneurial career choices: the moderating influence of social context. *J Bus Ventur* 35(3):105982
48. Michelle, K., and Tendai, C. (2016). The association of entrepreneurship education and entrepreneurial intention among university students in the eastern cape province of South Africa. *Int. J. Educ. Sci.* 12, 200–211. doi: 10.1080/09751122.2016.11890427.
49. Mirzanti, I. R., Simatupang, T. M., & Larso, D. (2015). A conceptual framework of entrepreneurship policy. *Global Illuminators*, 1, 321-332.
50. Ndala, N. N., & Pelsler, T. (2020). Exploring the entrepreneurship policy-making and outcomes undertaken by public institutions involved in entrepreneurship development in Malawi. *Journal of Contemporary Management*, 17(se1), 1-21.
51. Noel, W. Effects of Entrepreneurial Education on Intent to Open a Business. *Front. Entrep. Res.* 2001, 23, 112–113
52. OECD (2018), *Entrepreneurship at a glance 2018 highlights 2018*,(2018) OECD Publishing, Paris
53. Paco, A. D., Ferreira, J. M., Raposo, M., Rodrigues, R. G., and Dinis, A. (2015). *Entrepreneurial intentions: is education enough?* *Int. Entrep. Manag. J.* 11, 57–75. doi: 10.1007/s11365-013-0280-5
54. Pérez-Fernández H, Delgado-García JB, Martín-Cruz N, Rodríguez-Escudero AI (2020) The role of affect in the development of entrepreneurial intentions. *Entrep Res J.* <https://doi.org/10.1515/erj-2019-0124>
38. Lee, H. J. (2019). What factors are necessary for sustaining entrepreneurship? *Sustainability* 11:3022. doi: 10.3390/su11113022
39. Liñán, F., & Fayolle, A. (2015). A systematic literature review on entrepreneurial intentions: citation, thematic analyses, and research agenda. *International Entrepreneurship and Management Journal*, 11(4), 907–933.
40. Liñán, F.; Chen, Y.W. Development and Cross-Cultural Application of a Specific Instrument to Measure Entrepreneurial Intentions. *Entrep. Theory Pract.* 2009, 33, 593–617. [CrossRef]
41. Lundström, A.; Stevenson, L. Entrepreneurship Policy—Definitions, Foundations and Framework. *Entrep. Theory Pract.* 2005, 12, 41–116.
42. Maâlej, A., and Cabagnols, A. (2020). The determinants of the entrepreneurial triggering: a study of the graduated students from the National School of Engineering of Sfax. *Entrepreneurship Educ.* 3, 37–55. doi: 10.1007/s41959-020-00023-7
43. Maâlej, A., and Cabagnols, A. (2020). The determinants of the entrepreneurial triggering: a study of the graduated students from the National School of Engineering of Sfax. *Entrepreneurship Educ.* 3, 37–55. doi: 10.1007/s41959-020-00023-7
44. Mamun, A. Al, Binti Che Nawi, N., Dewiendren, A. A., & Fazira Binti Shamsudin, S. F. (2016). Examining the Effects of Entrepreneurial Competencies on Students' *Entrepreneurial Intention. Mediterranean Journal of Social Sciences*, 7(2), 119–127.
45. Mei, H., Ma, Z., Jiao, S., Chen, X., Lv, X., and Zhan, Z. (2017). The sustainable personality in entrepreneurship: the relationship between big six personality, entrepreneurial self-efficacy, and entrepreneurial intention in the Chinese context. *Sustainability* 9:1649. doi: 10.3390/su9091649

63. Turker, D., & Selcuk, S. S. (2009). Which factors affect entrepreneurial intention of university students? *Journal of European Industrial Training*, 33(2), 142–159.
64. Urbano, D., Audretsch, D., and Maria, N. M. (2020). Does entrepreneurial activity matter for economic growth in developing countries? The role of the institutional environment. *Int. Entrep. Manag. J.* 16, 1065–1099. doi: 10.1007/s11365-019-00621-5
65. Veleva, V. (2020). The role of entrepreneurs in advancing sustainable lifestyles: challenges, impacts, and future opportunities. *J. Clean. Prod.* 283:124658. doi: 10.1016/j.jclepro.2020.124658
66. Wang, P., and Huang, Y. (2020). Give me what I want: identifying the support needs of college student entrepreneurs. *Front Psychol.* 11:1428. doi: 10.3389/fpsyg.2020.01428
67. Wang, P., and Huang, Y. (2020). Give me what I want: identifying the support needs of college student entrepreneurs. *Front. Psychol.* 11:1428. doi: 10.3389/fpsyg.2020.01428
68. Wen Z, Ma M. Research On College Students' Entrepreneurial Policy Under the "Mass Entrepreneurship and Innovation"[J]. *Theory and Practice of Education*, 2018, 38(33): 18-20.
69. Yang, J. (2016). The influence of entrepreneurship policy and entrepreneurship education on college students' willingness to start business: a meta-analysis based on the factors affecting the entrepreneurial will of college students in the last ten years of Chinese mainland. *Study Higher Educ. Chongqing.* 4, 15–23. doi: 10.6017/ihe.2016.84.9112
70. Yi, G. F. (2018). Impact of internship quality on entrepreneurial intentions among graduating engineering students of research universities in china. *Int. Entrep. Manag. J.*
55. Pizzi, S., Caputo, A., Corvino, A., and Venturelli, A. (2020). Management research and the un sustainable development goals (sdgs): a bibliometric investigation and systematic review. *J. Clean. Prod.* 276:124033. doi: 10.1016/j.jclepro.2020.124033
56. Popescu, C., Bostan, I., Robu, I. -B., Maxim, A., and Diaconu, L. (2016). An analysis of the determinants of entrepreneurial intentions among students: a Romanian case study. *Sustainability* 8, 771–793. doi: 10.3390/su8080771
57. Qian, Y. (2007). Study on the factors influencing entrepreneurial willingness. *J. Zhej. Univ.* 37, 144–152. doi: 10.3785/j.issn.1008-942X.2007.04.016
58. Qin, S., & Chen, X. (2023). The role of entrepreneurship policy and culture in transitional routes from entrepreneurial intention to job creation: a moderated mediation model. *SN Business & Economics*, 3(3), 79.
59. Rasool, Y., Shaikh, S. S., Ahmed, A., & Faiz Ahmad, K. (2018). Determinants of Entrepreneurial Intentions: A Systematic Review. *KASBIT Business Journal*, 11, 1–33.
60. Sánchez, H., and Maldonado, B. (2019). Sustainable entrepreneurial culture programs promoting social responsibility: a European regional experience. *Sustainability* 11:3625. doi: 10.3390/su11133625.
61. Shaheen, N., Ahmad, N., Hussain, S., & Hussain, B. (2021). An Eclectic Theory of Entrepreneurship: Three level analysis for developing Entrepreneurship Policy in Pakistan. *Journal of Contemporary Issues in Business and Government Vol.* 27(06), 1066-1080.
62. Spigel, B. Developing and Governing Entrepreneurial Ecosystems: *The Structure of Entrepreneurial Support Programs in Edinburgh, Scotland. Int. J. Innov. Reg. Dev.* 2016, 7, 141. [CrossRef]

- Sport Tour. Educ.* 26:100234. doi: 10.1016/j.jhlste.2019.100234
73. Zhao, D., and Li, J. (2011). A review of researches on the relationship between entrepreneurial policy and entrepreneurial activities. *Foreign Eco. Manag.* 33, 19–26. doi: 10.16538/j.cnki.fem.2011.03.004
74. Zhu, G., Chen, W., and Shen, Z. (2015). Reflection and adjustment of entrepreneurship education, entrepreneurship culture and entrepreneurship policy for college students. *High. Educ. Expl.* 6, 122–128. doi: 10.3969/j.issn.1673-9760.2015.06.023
- 14, 1071–1087. doi: 10.1007/s11365-017-0491-2
71. Zelin, Z., Caihong, C., XianZhe, C., & Xiang, M. (2021). The influence of entrepreneurial policy on entrepreneurial willingness of students: The mediating effect of entrepreneurship education and the regulating effect of entrepreneurship capital. *Frontiers in Psychology*, 12, 592545.
72. Zhang, S. -N., Li, Y. -Q., Liu, C. -H., and Ruan, W. -Q. (2020). Critical factors identification and prediction of tourism and hospitality students' entrepreneurial intention. *J. Hosp. Leis.*

